

Motion till riksdagen
2013/14:So493

av Jennie Nilsson (S)

Nationell handlingsplan för de mest utsatta barnen

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om barn som lever i ekonomiskt utsatta familjer.¹
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att göra barnkonventionen till svensk lag.

¹ Yrkande 1 hänvisat till SfU.

Fel! Okänt namn på

Motivering

Det finns många barn som lever i familjer med mycket knapp ekonomi och där familjen har svårt att få pengarna att räcka till. Dessa barn har samma rätt som alla andra barn till ett gott liv. Därför är den generella välfärden så viktig i vårt land.

Barnfattigdom är utmanande och kräver både generella och riktade insatser. En uppväxtmiljö med goda bostäder och ekonomisk stabilitet minskar stressen och gör vardagslivet lugnare för både barn och deras föräldrar.

Bostadsbidragen är en av de mest träffsäkra stödformerna till ekonomiskt svaga hushåll och förbättrar därmed förutsättningarna för barn i ekonomiskt utsatta familjer att växa upp under goda boendeförhållanden. Därför är bostadsbidragen ett viktigt familjepolitiskt instrument.

Att försöka förebygga segregerade bostadsområden är ett annat viktigt område. Att människor med olika bakgrund, inkomster och förutsättningar bor och verkar i samma område är inte minst viktigt för barnen. Det är en hörnsten i det generella välfärdsbygget och skapar i sig mer lika och rättvisa förutsättningar i skolan och i samhällslivet.

Att sälja ut allmännyttan, för att ombilda den till bostadsrätter, är ett steg i fel riktning. Risker för att det långsiktigt innebär att endast familjer med god ekonomi har råd att bo kvar i det som då blir en bostadsrättsförening är uppenbar. Kopplat till ambitionen att införa marknadshyror ser vi nu en medveten politik mot ett mer segregerat samhälle. Det är inte förenligt med en generell välfärdspolitik, och det kommer att slå hårt mot de barn som lever i ekonomiskt utsatta familjer.

Den borgerliga regeringens ekonomiska politik har på ett systematiskt sätt ökat klyftorna i samhället genom enorma skattesänkningar för de allra rikaste. Detta drabbar många barn som lever i ekonomiskt utsatta familjer hårt, och risken är stor att de kommer att öka i antal.

Olika rapporter om barnfattigdomen i Sverige har visat på behovet av att analysera förändringar i trygghetssystemen ur ett barnperspektiv, så att de inte får diskriminerande effekter. Rätten till skälig levnadsstandard är fundamental och många gånger en förutsättning för ett värdigt liv.

Den allra viktigaste åtgärden för att bekämpa barnfattigdomen är en aktiv arbetsmarknadspolitik med fler arbetande föräldrar. Gemensamt för många barn, som lever i fattiga familjer, är att de har föräldrar som antingen saknar jobb eller jobbar deltid. Många familjer är därför beroende av försörjningsstöd, och föräldrarna står ofta långt från arbetsmarknaden. Det kräver utbildning och andra åtgärder för höjd kompetens för att göra det möjligt för dem att söka arbete. Rätt att arbeta heltid är en annan förutsättning för självförsörjning. Även barnomsorg på obekvämt arbetstid gör det möjligt för ensamstående föräldrar att arbeta heltid.

Minskade sociala och ekonomiska klyftor är det mest verkningsfulla sättet att förbättra barns villkor och att skapa likvärdiga förutsättningar. Ett steg i rätt riktning är att Sverige erkänner barnkonventionen som lag och ger den företräde framför nationell lagstiftning. Enligt dagens modell har svensk lag

Fel! Okänt namn på

företräde om det föreligger konflikt mellan lagen och barnkonventionen. Flera andra länder i vår närhet – bl.a. våra grannländer Finland och Norge – har gjort barnkonventionen till lag. Det har medfört att barnkonventionens krav har kunnat hävdas mot andra intressen.

Ett rimligt krav är därför att regeringen analyserar effekterna av sin politik ur ett barnperspektiv och att man upprättar en nationell handlingsplan med syfte att värna och stärka de mest utsatta barnen. En sådan handlingsplan bör innefatta åtgärder med sikte på en aktiv arbetsmarknads- och utbildningspolitik, rätt till arbete på heltid, ökad rätt till barnomsorg på obekvämtid, förstärkta trygghetssystem samt specifika satsningar på ekonomiskt utsatta barnfamiljer. Andra viktiga insatser är resursfördelning utifrån elevernas behov, satsning på kultur- och musikskolan, ökade möjligheter till skuldsanering och sociala investeringar på kommunal nivå.

Stockholm den 24 september 2013

Jennie Nilsson (S)